Ч. 85. Второк 18 цьвітня (1 мая) 1901. Рік XI.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

**Передплата** у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старост. на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(До ситуациї. — Про гостину мін. Делькассе в Петербурзї. — Положенє в Хинї. — З полудневої Африки.)*

Про становище Молодочехів до правительства, пишуть між иншими Narodni Listy, що мимо деяких обітниць, і що правда, дуже цінних економічних концесий, не можуть они забути того, що стало ся від 17 жовтня 1899 року, іменно від знесеня язикових розпоряджень. Як довго язикове питанє не буде оконечно управильнене в напрямі цілковитої рівноправности, так довго Чехи не можуть нічим вдоволити ся. Однако знесеня язикових кривд не можна надіяти ся так довго, як довго в кабінетї сидять три противники молодочеської партиї, котрі стоять в звязи з єї парляментарними ворогами. Як довго в міністерстві сидять пп.: Спенс, Бем-Баверк і Віттек, так довго для Чехів нема чого надіяти ся. Міністер Резек не може паралїзувати впливів тих трех міністрів. Проґрама парляментарної працї просто визиває ческу терпеливість. Ческим послам вже досить годити ся без протесту на те, що їм диктують Вольф, Бернрайтер і ин. Положенє взагалї критичне. Чеські посли пильнують ся, і вже більше не позволять поступати з собою так як доси.

Англійскі часописи доносять, що в добре поінформованих петербурских кругах уважають певною річию, що Делькассе переговорював з ґр. Лямсдорфом між иншими о спільну акцию Росиї і Франциї в Персиї і над перским заливом. Делькассе має бути тої гадки, що лиш Росия покликана, аби в імени цивілїзациї і сьвітового мира розвязати важну справу полученя Европи з перским заливом і індийским океаном. Союз Франциї і Росиї улекшить розвязанє тої справи.

З Пекіну доносять, що правильне хіньске військо під командою ґенерала Лю тілько про око людске уступило з під Гуойлю і що тепер займає иншї позициї. Командантп сполучених військ домагають ся від хіньских повновласників, аби хіньскі війска цілком уступили. В ночи з 26 на 27 цьвітня появили ся в Пекінї на рогах улиць плякати, взиваючі всіх патріотичних Хінців, аби дня 15 мая збунтували ся і вигнали всіх чужинців. Бюро Вольфа доносить, що в днях 23 і 24 цьвітня відбуло ся кілька битв між хіньским військом ґенерала Лю а чотирма німецкими відділами Кетелєра. По завзятім опорі відігнано Хінців до Куапу. Німці стратили 4 офіцирів ранених, 3 вояків убитих а 32 ранених. — Один з шангайских дневників оголошує подробиці о доходах і розходах Хини, з чого виходить, що річні доходи Хини виносять 88 мілїонів таелів, а видатки 101 мілїонів. Дефіцит отже виносить 13 мілїонів таелів річно. (Один таель має 12 корон). — До Вашинґтону надійшла телеґрама американьского посольства в Пекінї, що цісарева вдова передала справи, котрі доси сама провадила, одному з ґенералів. В Вашинґтонї уважають се за знак, що цісарева резиґнує зі своєї дотеперішної абсолютної власти.

Президент Трансвалю Крюґер, приймаючи в Амстердамі депутацию стоваришеня підпираючого інтереси Бурів, заявив, що тепер нема бесїди о яких небудь мирових переговорах з Анґлїйцями і що всї поголоски о посередництві панї Боти суть пустою сплетнею. Також доносять, що жінка Боти не бавить ся в ніяке посередництво і по своїм повороті від чоловіка навіть не вступала до Кіченера. — „Таймс“ доносить, що Анґлїйцї заняли місцевість Рос-Сенеґаль, де до недавна пробував Шальк-Бурґер з трансвальским правительством. Кіченер доносить з Преториї, що від єго послїдної телеґрами полонено 103 Бурів, 10 Бурів піддалось добровільно; забрано 138 карабінів, 98 коний, 1 дванацятьфунтову армату і 15 патронів малого калібру; убито 12 Бурів. Коло Гельветії забрано Бурам зпицену армату Максіма і досить велике число возів і худоби. По сторонї Анґлїйців один вояк убитий, 1 официр і 7 вояків легко ранені. — З приватних жерел доносять, що пошесть на коні забрала Анґлїйцям вже 75% коний і найбільше спиняє операциї Анґлїйців.

## Розрухи у Львові.

Львів мав вчера видовище, якого мабуть ще нїколи доси не бачив. В столици краю вже від довшого часу настала застоя у всїляких роботах, а то стало ся причиною, що потерпівші від того робітники почали радити, як би поліпшити свою долю. Отже і вчера, около 8

9)

## НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

*(З анґлїйского — Г. Марвеля.)*

(Дальше).

— Було нерозумно з моєї сторони, лишити в бібліотецї дорогоцінности — говорив Ральф. — Черльс остерігав мене, але я уважав їх там так само безпечними, як денебудь инде; бо о тім ніхто не знав, крім самих домашних.

— А із служби не було при тім нікого? — питав ґенерал.

— Ні, не було нікого! Они всї пішли були вже спати, крім одного одинокого служачого, що в їдальни, отже далеко від бібліотеки, гасив лямпи.

Ми всї мовчали.

— І то іменно страшна річ в тій справі — замітив Ральф, — що їх мусїв хтось такий взяти, що мешкає тут, в домі, — хтось, що бачив, як я їх там вложив! Насамперед випитував я служницю, але она впевнювала, що рано застала, як звичайно, всї вікна і двері заперті. Була можливість, що хтось із з двору вліз вікном до бібліотеки, вибивши шибу. Менї здаєть ся, що вправна рука могла би була то зробити. Але на дворі коло обох вікон не міг я відкрити ні одного слїду в снїгу, а так само і довкола цілого дому, крім коло обоїх дверий передних і бічних; але тими дверми чейже не міг ніхто увійти.

— Коли перестав снїг падати? — спитав ґенерал.

— Десь коло третої години рано — відповів Ральф. — До третої мусїв добре падати. Бо по возах, які від'їхали вечером, не лишило ся нї одного слїду, а наші слїди, що вели до лїтного домку в огородї, знати доси ще цілком добре. Від третої години рано вже снїг не падав.

— То всьо вказує на одну річ — відозвав ся Черльс перший раз спокійним голосом. — Брилянти мусїв взяти хтось, що був дома.

— Хтось із служби.... замітив ґенерал.

— Нї — перебив живо Черльс — ніхто із служби.

— Із служби не міг ніхто в ніякий спосіб того зробити — потвердив Ральф по короткім мовчаню — вже хочби длятого, що ніхто з них не бачив, що я вложив брилянти до шуфляди, а відтак: як хто з них міг здогадати ся, що я як раз там їх сховаю, коли я сам на хвилю перед тим навіть не думав о тім? До того розбита була саме лиш та шуфляда, середна, де лежав скарб, а всї инші були нетлнені, хоч також були позамикані на ключ. Отже ніхто бувби так легко не найшов брилянтів, хто сам не бачив, що я їх там положив. І то найстрашнійше в цілій тій справі.

Кілька хвиль ніхто не сьмів слова промовити, аж вкінци ґенерал, що довго сидїв з головою опертою о руку, випрямив ся.

— Инакше не може бути — сказав дуже поважно — рабунку допустив ся лиш хтось такий, що мешкав в тім домі.

— Так! — потвердив Черльс.

— Так! — роздав ся шепіт з ліжка.

Черльс поволи повів очима в ту сторону і знов стрітили ся погляди вітця і сина.

— Не все, тату, — годимо ся в своїх поглядах, — сказав поважно. — Тішить мене, що виджу ту виїмку від правила.

— Коли я то всьо так розважив — говорив Ральф дальше — поручив менї отець, попросити вас і Черльса, аби спільно порадити ся, що робити, заки розпічнемо що на власну руку.

— Маєте спис дорогоцінностий? — вивідував ся ґенерал.

— Нї! — відповів сер Джордж — коли Мідльтон не дістав єго від сер Джона.

Я повторив відтак всї подробиці, під якими повірено моїй опіцї спадщину, і додав, що сер Джон нічого не згадував о такім списї.

— Тим лїпше для злодія — зітхнув ґенерал, підпираючи знов бороду рукою. — То не єсть случай для детектива.

— І я так гадаю — сказав Черльс.

Якийсь зловіщий, хрипкий сьміх дав ся чути з ліжка.

— Черльс каже правду — шепнув хорий. — То цілком непотрібно — о тім я переконаний — поліцию о тім повідомляти.

— А менї не здає ся — замітив я, чуючи, що доси не причинив ся ще нічим до наради. — Я гадаю, що детективи справдї конечно потрібні до викритя таких злочинів. В Льондонї зараз покликано детектива, аби викрити убийників тої панї, що мешкала там, де перше моя сестра....

години, зібрала ся товпа всіляких робітників на площи Стрілецкій, і в одній хвили кинулась на стоячі там столи з хлібом, та стала розхоплювати бохонці. Одинокий поліциян, що там стояв, не міг тому перешкодити, тим більше, що хтось зранив єго каменем в голову. Показало ся опісля, що то був Рудольф Глиньский, помічник шлюсарский, котрий приїхав з Кракова, і від довшого часу ходив без роботи; єго арештовано в ночи за авантуру і знайдено при нім 25 корон То був лиш початок дальших авантур.

На місци розрухів явив ся більший відділ поліциї, і робітники почали розходити ся громадками, котрі опісля стали збирати ся перед ратушем. Тут вибрано депутацию і вислано до президента міста др. Малаховского. Президент обіцяв, що прийме на роботу яких 100 до 150 робітників. Инша депутация пішла до Є. Екец. п. Намістника. Було то в само полудне, депутация була ще у п. Намістника, коли товпа людий, котру спер кордон поліциянів в ул. Руській, кинулась на улиці: Сербску, Боїмів та на площу Векслярску, і тамтуди хотіла дістати ся до Намістництва, але й тут спер товпу кордон поліциянів. Тогди ті люди зробили формальну революцию, і узброївшись в камінє, пустились улицями: Собіского, Валовою та Сербскою на площу Бернардиньску, і стали розбивати все, що їм попало ся під руки, та вибивати вікна. Вибито шиби в божници, в цукорни Курпаха і других, а роз'яре на товпа пустилась дальше. На головній міскій торговици зробив ся переполох: замкнено чим скорше зелізну браму, а перекупки і різники зачали чим скорше пакувати свої товари.

Тимчасом товпа розбрилась по площи Марийскій і улицях Баторого, Академічній, Кривій і т. д. та стала тут вибивати у склепах великі і дорогі виставові тафлі. На площи Марийскій найбільше потерпіли склепи Дітмара, Рідля, Кесмаркого, Бавера де повибивано всі величезні люстрові тафлі виставові. Властителі з нараженєм власного житя бігли ратувати своє майно, на котре кидалась товпа як стадо хижих птиць. На площи сьв. Духа перевернено фризиєра Станека, котрий вийшов спустити зелізну віконницю, і вирвано єму з кишені злотий годинник вартости 100 К. В каварни Шнайдера вибито всі вікна і нароблено шкоди на яких 2.000 К. На Хорущині зрабовано склеп якогось ґрайзлеринка і вибито вікна якомусь майорови та мабуть зранено єго жінку. Майор з добутою шаблею вибіг на улицю і кинув ся на напастників, котрі зразу зачали були втікати, але опісля обступили єго і стали єму відгрожувати ся, аж переходячі туди люди помогли єму сховати ся до брами. Инший відділ товпи пустив ся улицею Краківскою на площу Краківску та на збіжеву торговицю вибиваючи і тут вікна та вистави склепові. Поготівля з арештів міских при помочи жителів сеї части міста арештували 18 галабурдників, а товпа хотіла їх відбити і хто знає, чи не було би прийшло до кровавої бійки, як би ще завчасу не явилось було войско. На площи краківскій арештовано Івана Галушку і Василя Кучму за крадіж і розеипуванє булок та хліба зі столів. Филипа Дяка, Володислава Томашевского і Івана Комендацкого арештовано за вибиванє шиб. Войско і поліция до пізної ночи удержували порядок і спокій в місті.

# Новинки.

*Львів дня 30-го цьвітня 1901.*

— **Похорон бл. п. Архієпископа Ісаковича** відбуде ся в четвер рано. Вчера на вість о смерти єго явило ся з кондоленциями в вірменьскій капітулї богато знатних осіб, між иншими Є. Е. п. Намістник гр. Лев Пининьский, Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Стан. Баденї і ин. Насніло також богато телеграм. а між ними від Цісаря і нунция. В місті з богато будинків повівають жалібні хоругви. — Управителем вірменьскої диєцезиї вибрала вчера капітула о. Мошора, пароха і декана з Кутів.

— **Іспити зрілости** устні в семинариях учительских розпічнуть ся сего року шкільного в слідуючих речинцях: а) в семинариях мужеских: в Кракові 3-го червня, в Коросні 20-го червня, у Львові для учеників 17 червня а для екстерністів 15 липня, в Ряшеві 24 червня, в Самборі 4 червня, в Сокали 17 червня, в Станиславові 26 червня, в Тернополи для учеників 1 червня а для екстернїстів дня 15 липня, в Тарнові 1 червня; — б) в женьских семинариях учительских: в Кракові 27 червня, в Перемишли 3 липня, у Львові для учениць 17-го червня, для екстерністок 1 липня а в приватній семинариї з правом публичности Софії Стшалковскої 1 липня. — Іспити письменні відбудуть ся в кождім заведеню на дві неділї перед речинцем визначеним до іспиту устного. Виняток становить лише іспит письменний екстерністок у Львові, що відбуде ся рівночасно з іспитом учениць женьскої семинариї учительскої у Львові.

— **Вчинок божевільної.** З Майнца доносять про такий страшний вчинок божевільної: Жінка поборця податкового Зена в Біліґаймі, літ 32, убила в приступі божевільности двоє своїх дітий, девятьлітну дівчинку і чотиролїтного хлопця, в той спосіб, що вхопила діти підчас коли они спали, завязала їм очи і вкинула до ями каналової і доти їх пхала назад до неї, аж доки они не подушили ся в калї; опісля хотїла й сама собі в той спосіб відобрати житє, але то їй не удало ся. Під ту пору чоловіка єї не було дома.

— **Дикий наречений.** В Княгинині коло Станиславова мулярский помічник Андрусевич полюбив дочку дорожкаря Ганчука і заручив ся з нею. Заздрісний о наречену, напав єї оногдї з ножем в руках і окровив майже цілком праву грудь дівчини, почім зголосив ся сам в суді.

— **Еміґрация на Сибір.** Иркутскія Губ. Ведомості доносять, що в місяцях марті цьвітни і маю перевозове товариство мало і має перевезти 150.000 переселенців з европейскої Росії на Сибір. Найбільше селян еміґрує з полудневих губерній, т. е. в Украпни, де панує голод. Еміґранти поселяють ся в т. зв. Уссурийскім краю, положенім на полудне від ріки Амура межи морем а Манджуриєю і Кореєю. В Уссурийскім краю есть вже кількасот місцевостий, заселених Українцями.

— **Померли:** Володимир Целевич, б. студент медицини, сими днями в 43-ім роцї житя; — Антін Бабич, урядник руского банку, дня 26-го цьвітня в 42-ім роцї житя.

---

— Але хто то міг бути, хто міг то зробити! — перебив менї Ральф. — Атже були там лиш самі свої знакомі? Так то було би страшно підозрівати котрого з них; бо можна би в такім случаю всіх підозрівати. Хтож з них всїх міг допустити ся такої річи? Хто то був?

— Керр! — відповів Черльс спокійно, дивлячи ся просто в лице вітцеви.

Сер Джордж нагле зірвав ся в ліжку а єго руки вхопили судорожно за покривало.

Мене немов би запоморочило — Керр, мій приятель — Керр, котрого я сам увів до тої родини, мав би бути виставлений зі сторони Черльса на таке підозрінє?

— Обуренє не позволило менї відозвати ся.

— Менї вас жаль, полковнику Мідльтон — говорив Черльс дальше. — Я знаю, що то ваш приятель. Але тут не дасть ся нічого змінити. Керр украв бриляпти! Я від першої хвилї, як він лиш війшов до того дому, не довіряв єму.

— Де він тепер? — спитав встаючи ґенерал. — Нема при нім нікого?

— Можу вас упокоїти — відповів Черльс. — Заки я сюди прийшов, завів єго до компати для курців і замкнув за ним двері. Ось ключ.

При тих словах положив ключ на стіл. Ґенерал знов сів.

— Які причини маєте на оправданє вашого підозріня против Керра? — спитав. — Подумайте, Черльс, то поважна річ, що ви єго замкнули, заки мали досить причин до того.

— От ліпше було би, колиб ти був дав спокій Керрови! — відозвав ся Ральф значучо.

— Лиши єго, нехай говорить! — приказав сер Джордж.

— Не маю ніяких доказів — говорив Черльс — я не бачив як він їх брак, але я так твердо о то пересьвідчений, як я то на власні очи бачив! Бриляити міг лиш хтось такий украсти, хто мешкає тут в домі, то певна річ. Хто крім Керра був між нами чужий. Хто крім Керра...

— Позволь, Черльсе, — перебив єму знов Ральф. — Чи ти не знаєш, що Керр спав коло мене в лїтнім домку?

Черльс обернув ся до брата.

— Чи ти може хочеш тим сказати — запитав єго остро — що Керр послідної ночи не був тут, в домі?

— Бачиш, Черльсе, ти того не привидів! — шепнув сер Джордж.

— Нї, він тут не спав. В цілім домі не було місця і ми мусїли єму дати комнату побіч моєї в літнім домку. Навіть колиб Керр був мав охоту украсти брилянти, то не був би міг. Не міг вийти з своєї комнати, не переходячи через мою, а я навіть не клав ся спати. Я сильно перестудив ся і набавив ся ревматизму і тому не міг цілу ніч спати.

— То він мусів вилїзти вікном — упирав ся Черльс.

— Дурниці плетеш — відповів Ральф, що очевидячки почав гнївати ся. — Ти ще лиш погіршуєш справу пробою звернути підозрінє на Керра! Погадай як вікно високо! Крім того знаєш, як лїтний домок побудований, він стоїть під муром огорода. Коли я нинї рано вийшов не видко було нї однісенького слїду на снігу, крім тих, які ми самі полишили, ідучи спати. Я дуже добре уважав на сліди, бо надіяв ся, що сніг буде ще падати. О тім навіть не можна гадати, аби хто в ночи вийшов з лїтного домка. Навіть Джон не виходив, бо вітер наніс трохи снїгу перед двері і я пригадую собі, що я крикнув до него, що буде мусїв мітлою відмести єго.

— Сніг рішив справу, Черльс — потвердив ґенерал — ви помилили ся.

— Так, але без ніякого злого наміру, о тім я пересьвідчений — шепнув сер Джордж. В тім шепоті було щось, що менї не сподобало ся; той шепіт здавалось означав більше, як то що висказував.

Черльс здавалось не чув послідних слів; дивив ся перед себе немов без думки; єго рука зсунула ся з плечий Ральфа, лице цілком почорнїло.

— Коли так — сказав нагле немов би із сну збудив ся — то се не був Керр!

— Нї — впевняв сер Джордж — я й ніколи в то не вірив.

— Боже! — скрикнув Черльс, падучи на низьке крісло коло комина і закриваючи лице руками. — Отже таки не Керр!

Але тепер не міг я довше здержати мого обуреня. Доси мусів я мовчати, бо ґенерал задно давав менї знаки і сїпав мене за рукав, але тепер мусів я мій гнів виявити словами.

— То ви, пане, підозріваєте мого приятеля — відозвавсь я — і ганьбите єго в домі вашого вітця, замикаючи єго як злочинця на ключ? Пробуєте кинути на него підозрінє, на него, що вас нїколи нічим не обидив? Ви обиджуєте й мене тим, що підозріваєте мого приятеля. Не все удає ся так як в тім случаю від підозріня очистити ся. А з моєї сторони я би вас тепер запитав, чого ви нинї рано о четвертій годині ходили по коридари в панчохах, а до того ще в балевім одїню?

Я говорив в гніві, не тямлячи ся, що кажу і нагле перервав налякавши ся сам враженя, яке мої слова викликали.

— Ах, я то знав, я то знав! — застогнав сер Джордж хрипким, придавленим голосом і упав обезсилений на подушки.

Черльс відоймив руки від лиця і поглянув на мене з дивним усьміхом.

— На всякий спосіб ми оба нічого собі не винні, полковнику Мідльтон — відповів він. — Нема сумніву, що ви тепер відплатили ся.

Я не міг зараз пояснити собі, як я відплатив ся, але вскорі я то порозумів.

— Я то знав! — застогнав знов хорий. — Я знав від першої хвилї, коли він підозрінє хотів звернути на Керра!

— Сер Джордж — сказав ґенерал дуже поважно. — Саме тепер помилив ся Черльс; стережіть ся, аби й ви так само не помилили ся.

— Ходіть сюди, Черльс! — відозвав ся до молодого чоловіка, що з блискучими очима

## ТЕЛЕҐРАМИ.

**Капштадт** 30 цьвітня. Коло Шпрінґфонтеп Бури висадили динамітом товаровий поїзд, в котрім їхали коні. Богато коний погибло.

**Льондон** 30 цьвітня. Кіченер доносить з Преториї: Стрільці напали на табор Бурів на північ від Пітерсбурга. Погибло 7 Бурів, а 37 дістало ся до неволї. Крім того забрали Анґлїйцї богато муниций, оружия, возів і коний.

**Льондон** 30 цьвітня. Капштадтскі часописи доносять, що коло Кронштадту напало 400 Бурів на 50 Анґлїйців. Анґлїйцї піддали ся. Бури розоружили їх і пустили на волю.

**Капштадт** 30 цьвітня. В послїдних двох днях занедужало 16 осіб на джуму, між ними 8 Европейців. Загалом занедужало доси 419 осіб, а померло 217.

## Переписка зі всїми і для всїх.

**☞ Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нїкому**

### Оповістки.

— На продаж в Стриганцях дім деревляний, складаючий ся з двох покоїв, передпокою з ошкленим ґанком, кухнї і комори, критий ґонтами і в добрім станї при гостинци, з окремим в'їздом, просторим подвірєм і будинками господарскими, т. є. з 2 стайнями, стодолою, кормником і двома мурованими пивницями; коло хати кілька дерев овочевих. Село Стриганцї над Днїстром в гарній околици, почта в місци, 10 кільом. до стациї зелїзничої в Єзуполи рівним гостинцем. Надає ся на лїтнє мешканє для міских людий. Все те за 1.200 зр., варто, кому не треба, а хто би хотів, то ще єсть до того 3 морґи поля доброго. Адреса: В. Зомбек, властитель реальности в Стриганцях, почта в місци.

— Єсть на продаж з вільної руки реальність складаюча ся з 37 морґів поля орного, дуже доброї землї, 3 морґів сїножати, добрі будинки господарскі, дім мешкальний новий під бляхою. Близша відомість у Івана Березовского, властителя реальности в Книселї, почта Стрілиска нові, повіт Бібрка.

**Маґ Фурка**: Недуга звана „слїпотою" або звичайно „курячою слїпотою" — задлятого, що люди, котрі западають на ту недугу не видять вечером, тогди, коли кури ідуть на банти — єсть то ослаблене тих нервів, котрі приводять до сьвідомости мозку ті образи, які око видить. Причини тої недуги можуть бути всїлякі, але дуже часто буває причиною брак крови, котра би оживляла ті нерви. Длятого хороба та прокидає ся найчастїйше у бідних людий, котрі голодують або зле відживляють ся. Она може бути також наслїдком піяньства. В сих случаях найлекше єї позбути ся і часто она сама від себе уступає, скоро ті, що від неї нездужають, зачнуть добре відживляти ся і перестануть пити. Але она може бути також наслїдком иньших недуг, іменно же якоїсь недуги мозку і стрижка хребтового, якоїсь недуги нервової, недуги нирок (в сім случаю приходить звичайно дуже борзо). Поміч треба давати собі завчасу і длятого найлїпше зробите, скоро поспитаєте ради лїкаря, бо лиш той, коли подивить ся Вам на очи при помочи т. зв. очного зеркала, зможе вислїдити правдиву причину недуги і подати Вам відповідну раду і поміч. Борони Боже, не робити того, що хто небудь скаже, бо можна легко позбавити ся очий на завсїгди. — **Молодий Остафій**: 1) Редакция „Комаря" Львів ул. Личаківска ч. 23. — 2) Цїнник інструментів музичних вишле Вам може львівска фірма Ю. Капралик ул Скарбківска ч. 3 або віденьска фірма Kratochwill V. Wien I. Wollzeile 1. — **Ів. Г. в Девятири**: Відповідь для Вас була в послїдній переписцї під знаком Н. Н. в Н. Тут можемо ще лиш тілько додати, що о скілько ми могли розвідати від урядників почтових, то у нас в Галичинї сільских листоносів нема, з тої простої причини, що у нас анї нема так богато письменних людий по селах, котрі би часто переписували ся анї взагалї нема нїякого такого руху промислового і торговельного, котрий би вимагав більшої і частїйшої переписки. Впрочім,колиби кілька громад знайшло ся, котрі зажадали би установленя такого листоноса, то старайте ся насамперед порозуміти ся з місцевим почмайстром. — **Читатель в Іспасї**: О посаду почмайстра можуть старати ся передовсїм експедитори почтові. Впрочім можуть о ту посаду старати ся й иньші особи, але то вже зависить зовсїм від дирекциї чи она схоче надати. Платня почмайстра виносить до 800 К. — **Рожевий**: Лице „вибілити" годі; можна хиба „побілити", але бувають хвилї, коли „тинк" відлетить (від поту в танци або лїтом пороблять ся борозди) і таке лице замість красно виглядати, ще лиш більше робить ся погане. Найлїпший спосіб єсть мити лїтною водою, при чім часами можна уживати й мила, але лиш доброго, тоалєтового. При митю милом треба добре обмивати опісля чистою водою, щоби мило не лишало ся на тїлї. Також не треба за часто мити милом особливо хто худощавий. У кого тїло з природи біле, то й мусить старати ся о то щоби не опалив ся на сонци. Всїлякі креми, води і пудри, захвалювані на наданє лицю делїкатної цери, обчислені лиш на „інтерес" а поправдї не помагають ті средства нїчого, противно, можуть ще й пошкодити. В пудрах, які продають ся дуже часто під назвою рижевого, (котрий єсть найлїпший, скоро правдивий), нема нераз і слїду з рижу, а єсть лиш порошок мінеральний, як: бісмут, алябастер, тальк, крейда і т. п. Молоді люди, особливо панночки, неповинні нїколи уживати пудрів; найкрасша природна краска, хоч би лице було иноді й більше червоне, як би хтось хотів. То нїчого не вадить, а єсть хиба лиш ознакою здоровля, а то чей кождому розумному мусить подобати ся. — **Передплатник в Пас.**: Вже сама приповідка каже: Не кай ся рано встати а за молоду оженити? А то з двох причин: раз жиє чоловік правильним, природним житєм, а відтак і має час підховати дїти та вивести їх в люди. На жаль серед нинїшних обставин трудно за молоду женити ся, бо годі борзо добити ся певного кусника. З якою лїпше женити ся — чи з бідною чи з богатою? — Се річ взглядна; може і з бідної і з богатої бути добра жінка. Длятого при виборі треба передовсїм дивити ся на особу, а не на то, що за нею возьме ся. То само можна сказати і на питанє, чи лїпша сільска чи міска дївчина: і одна і друга може бути однаково добра або й зла. Хто женить ся повинен длятого передовсїм на то уважати, щоби дібрати собі таку пару, з котрою міг би добре і щасливо жити. Молоді люди, котрі побирають ся, повинні длятого передовсїм старати ся пізнати себе взаїмно і добре розважити, чи можуть бути одно для другого. Мужчина повинен уважати на то, щоби не лиш мати жінку але й щиру товаришку житя добру матїр і господиню. — **А. Л. в Ст.**: Не витягнений анї один. — (Дальші відповіди пізнїйше).

---

сидїв на своїм місци. — Оповіджте, що ви робили, коли вас Мідльтон бачив.

— Я ішов сходами на гору — відповів Черльс гордо.

— З бібліотеки? — спитав сер Джордж.

Черльс укусив ся в уста і мовчав.

В тій хвили був би я до него за нїщо в сьвітї не промовив; виглядав справдї небезпечно.

— З бібліотеки, очевидно! — відповів Черльс по довшій перерві, здержуючи з трудом свій гнїв. Відтак почав знов звичайним у него, безжурним і байдужним способом:

— До того обвючений добичею моєї нічної розбишацкої виправи! Батьківска любов подасть вам без сумнїву всї подробицї тої виправи, а що та справа трохи дразлива для мене, то я тепер піду, аби ви в моїй неприсутности могли о нїй говорити цїлком свобідно.

— Позвольте, Черльс! — крикнув до него ґенерал. — Тепер вже справа стала ся надто поважною, аби єї в такий глумливий спосіб обговорювати! Дорогий друже — додав відтак сердечно — тїшить мене, що бачу ваше обуренє, але мимо того мусите дати нам поясненє вашого поведеня. Чим довше не очистите ся від підозріня, тим довше буде тревати, аж оно не упаде на правдивого виновника! Отже скажіть нам, що ви робили в сїнях о тій годинї?

Я замітив, що ті сердечні слова тронули Черльса.

— То нї на що не здасть ся — сказав цїлком зміненим голосом. — Менї в тім домі не вірять.

По тих словах обернув ся, опер ся о комин і глядів в огонь.

Ральф відкашельнув раз, другий раз, відтак приступив скоро до брата і положив руку на єго плечи.

— Говориж брате! — заохочував єго півголосом.

Черльс обернув ся і поглянув на брата з найсумнїйшим усьміхом, який я коли бачив.

— Добре Ральфе — відповів. — Оповім тобі всьо, а тодї можеш менї вірити або нї, як схочеш. Перед тобою я ще нїколи не сказав неправди, що?

— Не часто — відповів Ральф вимнаючи.

— Ти бодай ходяча правда — говорив Черльс спокійно дальше — і хоч маєш о менї може не найлїпше понятє, то оно більше випа тїтки Марі як твоя. Після єї гадки я наговорив ся вже досить неправди. Не буду з нею о то спорити. Але перед тобою я о скілько по совісти можу сказати не збрехав ще нїколи і тепер також не буду того зачинати.

— Говоріть, друже — ми дармо тратимо час.

— Чи буде хто такий добрий, здержувати Мідльтона, як він знов розлютить ся? — спитав Черльс. — Я бою ся, що богато з того, о чім хочу говорити, єму не сподобає ся.

— Нї, пане — успокоював я єго щиро. — Менї здаєть ся, що я так само як кождий иньший зумію заволодїти собою, навіть при таких напастях, які я тепер почув. Можете на то спустити ся, що...

— Але ми тратимо дорогий час — перебив ґенерал, що сїв коло мене і майже примусив мене мовчати.

— Говоріть дальше, Черльс; вам вже не будуть перешкаджати.

Однако так не було. Я заєдно перебивав єму, мимо безнастанних напімнень ґенерала, що хотів мене примусити до мовчаня.

— Чи маю я говорити, чи Мідльтон? — спитав вкінци роздрażнений Черльс. — Мушу співати сольо, або буду мовчати, до дуету я нинї не настроєний.

— Сер Джордж — сказав ґенерал — будьте так добрі, попросити полковника Мідльтона, аби мовчав або вийшов з комнати на так довго, доки Черльс не скінчить свого оповіданя.

(Дальше буде.)

---



За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# І Н С Е Р А Т И.

## Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

**при ул. Краківскій ч. 9** продає вино шампаньске Иосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

## „NEKTAR"

Головний склад у Відни. VI., Webgasse 28.

### Товариство для торговлї і складів чаю
## Братів К. і Ц. Попов у Москві.

**Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини.** **Доставцї Двора царско-росийского.**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

**Золотий медаль** в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

**Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

**Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

### Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

| Ваґа пачки в фунт. рос. | Nr. 0 | 1 | 2 | 3 | 3/4 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | Чай з Цейльону |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1/1 | 15·20 | 11·— | 10·— | 9·— | 8·20 | 7·60 | 6·70 | 5·80 | 5·20 | 4·30 | 6·70 |
| 1/2 | 7·60 | 5·50 | 5·— | 4·50 | 4·10 | 3·80 | 3·35 | 2·90 | 2·60 | 2·15 | 3·35 |
| 1/4 | 3·80 | 2·75 | 2·55 | 2·25 | 2·05 | 1·90 | 1·70 | 1·45 | 1·30 | 1·10 | 1·70 |
| 1/8 | — | — | — | — | 1·05 | —·95 | —·85 | —·75 | —·65 | —·55 | —·85 |

**При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.**

### Дуже красний образ комнатний

представляючий

## „ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

**Антона Хойнацкого, Львів**

ул. Руска ч. 3.

**„Fotografische Mittheilungen"** одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

# MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

### Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

## Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєтї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.